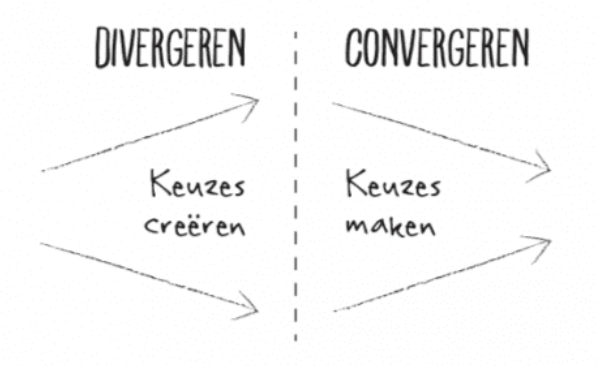
Toelichting onderzoek locaties huisvesting asielzoekers en ontheemden OEK in de gemeente Laarbeek

Inleiding

De gemeente Laarbeek staat voor de opgave om invulling te geven aan de herhuisvesting van ontheemden uit Oekraïne in maart 2027 (huidige locatie moet plaatsmaken voor woningen). De duur zal waarschijnlijk in ieder geval tot maart 208 zijn (mogelijke afloop van de RBT -tijdelijke opvangregeling). Daarnaast moet Laarbeek opnieuw een tijdelijke opvanglocatie voor asielzoekers realiseren, aangezien de gemeente op grond van de Spreidingswet vanaf 1 juli 2027 de wettelijke taak heeft om gedurende een periode van 18 maanden, tot en met 31 december 2028, asielzoekers op te vangen. Om te komen tot een zorgvuldig, transparant en bestuurlijk verantwoord advies over mogelijke opvanglocaties is het belangrijk om onafhankelijk locatieonderzoek uit te voeren. Dit onderzoek is nadrukkelijk politiek-neutraal van opzet. Het doel is niet om een vooraf bepaalde locatie te rechtvaardigen, maar om op basis van een objectieve en controleerbare methode inzichtelijk te maken welke locaties binnen de gemeente geschikt zijn of geschikt te maken zijn voor de opvangopgave.

Voor het zoeken, beoordelen en vergelijken van mogelijke locaties is het daarom wenselijk dat de gemeente gebruik maakt van een afwegingskader. Dit afwegingskader vormt de methodische basis van het onderzoek en zorgt ervoor dat alle beschikbare locaties op een gelijke en consistente wijze worden beoordeeld. Daarbij worden fysieke, ruimtelijke, sociale, veiligheidskundige, financiële en bestuurlijke aspecten integraal beschouwd.

Het onderzoek richt zich primair op de potentie van locaties en de voorwaarden waaronder opvang op een locatie mogelijk zou kunnen zijn. Daarbij wordt inzichtelijk gemaakt welke afwegingen zijn gemaakt en hoe uiteindelijk tot een locatieadvies wordt gekomen. Het proces volgt een stapsgewijze aanpak waarbij eerst breed wordt gekeken naar alle beschikbare mogelijkheden (divergeren) en vervolgens op basis van objectieve criteria wordt toegewerkt naar een beperkt aantal kansrijke locaties (convergeren).

Afbeelding 1: van divergeren naar convergeren

Het afwegingskader ondersteunt een transparant besluitvormingsproces waarin feiten, beleidsmatige randvoorwaarden en bestuurlijke uitgangspunten centraal staan. De uiteindelijke locatiekeuze blijft een bestuurlijke verantwoordelijkheid en wordt ondersteund door een zorgvuldig en navolgbaar advies.

Hoofdstuk 1 Het afwegingskader als instrument

Het afwegingskader is een objectief sturingsinstrument waarmee bestuurlijk een verantwoorde en juridisch houdbare locatiekeuze kan worden gemaakt. Het biedt een fundament voor transparante besluitvorming en een betrouwbare communicatie naar de samenleving.

1.1 Status

Het afwegingskader heeft geen formele wettelijke of juridische status en fungeert puur als een intern, beleidsondersteunend sturingsinstrument. Het vervangt of doorkruist op geen enkele wijze de bestaande wet- en regelgeving, zoals de Omgevingswet, de procedures rondom omgevingsplannen, reguliere vergunningverlening of handhavingstrajecten. De conclusies uit dit kader dwingen juridisch niets af, noch creëren zij vooraf rechten of plichten voor grondeigenaren, omwonenden of de gemeente zelf. Omdat het afwegingskader geen formele juridische status heeft, bindt de gemeente zichzelf vooraf niet aan juridische verplichtingen. Het instrument objectiveert de opties, maar de uiteindelijke afwegingsbevoegdheid en politieke verantwoordelijkheid blijven te allen tijde bij het bestuur liggen.

1.2 Doel van het afwegingskader

Het doel is om objectieve, onderbouwde keuzes te maken waarin de behoeften van de te huisvesten doelgroep en de belangen van omwonenden in de wijken en buurten zo evenwichtig mogelijk worden gewogen. Het afwegingskader garandeert geen volledige consensus, maar biedt wel houvast bij deze complexe belangenafweging. De toepassing ervan verloopt van macroniveau (globale geschiktheid) naar microniveau (concreet locatieadvies). De kracht van het instrument ligt in het domein- overstijgende karakter: informatie uit verschillende disciplines - zoals wonen, ruimte, het sociaal domein, en veiligheid & openbare orde - wordt hierin samengebracht.

1.3 Instrument voor transparante communicatie

Het afwegingskader is niet enkel een intern technisch-beleidsmatig instrument, maar vormt ook mede het fundament voor een open, transparante en proactieve communicatiestrategie richting de inwoners van de gemeente Laarbeek. Vraagstukken rondom de opvang van asielzoekers en ontheemden leiden in de samenleving immers snel tot onrust, speculatie en het gevoel dat keuzes 'achter gesloten deuren' worden gemaakt.

Het afwegingskader ondervangt dit door het besluitvormingsproces volledig te objectiveren en te ontsluiten. Het instrument maakt voor iedereen inzichtelijk, controleerbaar en navolgbaar hoe de weging van de verschillende (en vaak botsende) belangen tot stand is gekomen. Het biedt het gemeentebestuur de mogelijkheid om inwoners in een vroeg stadium helder mee te nemen in het 'waarom' achter bepaalde keuzes, mits de opdrachtgever besluit het instrument op deze wijze openbaar in te zetten.

1.4 Argumenten voor deze aanpak

Vergroten van maatschappelijk draagvlak en vertrouwen: Door het hanteren van dit afwegingskader toont de gemeente aan dat er geen sprake is van willekeur, selectief handelen of politieke voorkeursbehandeling. Dit kan bijdragen aan het creëren van begrip, zelfs bij inwoners die het inhoudelijk niet met de uiteindelijke locatiekeuze eens zijn, de systematiek erachter is aantoonbaar eerlijk en rechtvaardig.

- Effectief verwachtingsmanagement: Speculaties en de vorming van 'belangencoalities' in wijken ontstaan vaak door een gebrek aan feitelijke informatie. Dit kader draagt bij aan de-escalatie van de discussie aan de voorkant: het draagt bij om het debat van emotionele argumenten (*"Waarom moet het in onze achtertuin?"*) te verschuiven naar objectieve criteria (*"Deze locatie scoort op basis van deze fysieke en sociale parameters het meest optimaal"*).

- Juridische en bestuurlijke indekking (Woo-preventie): Wanneer een gemeente communiceert op basis van een sluitend, domeinoverstijgend onderzoek, draagt dit bij aan het verkleinen van de noodzaak voor burgers of media om via Wet open overheid (Woo)-verzoeken informatie af te dwingen. Er zijn

immers geen 'geheime lijstjes' of achtergehouden argumenten, wat langdurige juridische procedures en bestuurlijke reputatieschade voorkomt.

- Strategische bestuurlijke regie over het communicatiemoment: Het afwegingskader biedt de gemeente de flexibiliteit om de mate van transparantie strategisch te faseren. Het is aan het gemeentebestuur om te bepalen óf en wanneer zij de volledige *longlist (alle beschikbare locaties)*, de tussentijdse *shortlist* (potentiële of geschikt te maken locaties), of uitsluitend de finale, geselecteerde locatie naar buiten brengt. Dit stelt het bestuur in staat om de communicatie goed af te stemmen op het politieke proces, de maatschappelijke sensitiviteit en de voortgang van het onderzoek, zonder de regie over het dossier te verliezen.

Hoofdstuk 2 Van grof naar fijn

Het afwegingskader is een breed opgezet instrument en daarmee méér dan een feitelijke opsomming van locaties. Naast fysieke kenmerken beoordeelt het instrument de geschiktheid voor de specifieke doelgroep, de integratiemogelijkheden, voorzieningen (zorg, onderwijs, participatie) en de impact op de huidige buurtbewoners. Ook brengt het risico's en aandachtspunten in kaart die tijdens de latere exploitatiefase tot een aanvaardbaar niveau moeten worden teruggebracht. Het is dus geen limitatieve afvinklijst.

2.1 Fasen om te komen tot een locatiekeuze

Het bepalen van de locatiekeuzes is voor de gemeente Laarbeek een intensief traject waarin veel informatie wordt geanalyseerd. In stappen wordt toegewerkt naar een shortlist van potentieel geschikte locaties. Er wordt bewust niet gewerkt met starre parameters vooraf (zoals bijvoorbeeld een exacte maximale afstand tot voorzieningen). Het is dus geen limitatieve lijst die wordt afgevinkt. Dit voorkomt dat locaties in een vroeg stadium afvallen, terwijl er in de verdiepingsfase wellicht prima oplossingen voor de knelpunten te vinden zijn. De criteria binnen het afwegingskader richten zich op:

- Aard en omvang van de locatie
- Veiligheid en openbare orde
- Wijk- en buurtprofiel
- Stedenbouwkundige aspecten
- Aanwezigheid van voorzieningen

De optelsom en weging van deze factoren bepalen of een locatie geschikt is, of geschikt te maken valt. De ideale locatie bestaat immers niet; per locatie is maatwerk vereist.

2.2 Fase 1 - Keuzes creëren: wat is er voorhanden?

Vanuit een brede lijst met beschikbare locaties (de longlist) wordt per locatie zo objectief mogelijk informatie verzameld. De longlist omvat alle fysiek beschikbare locaties binnen de gemeente, zonder selectie vooraf. Hierdoor wordt zichtbaar dat het onderzoek onafhankelijk en zonder voorkeursbehandeling plaatsvindt en ontstaat een volledig en transparant overzicht van alle potentiële mogelijkheden. Door werkelijk alle locaties op de longlist te plaatsen, laat de gemeente zien dat zij onafhankelijk en zonder politieke voorkeursbehandeling handelt. Dit is helpend om de maatschappelijke discussie te kunnen neutraliseren.
Alle beschikbare informatie per locatie wordt getoetst aan de andere locaties en aan de bestuurlijke uitgangspunten. Dit betreft de bestuurlijke uitgangspunten die de gemeente Laarbeek samen met de keuze voor een locatieonderzoek vaststelt. In bijlage 1 staat een overzicht van deze uitgangspunten.

Door deze brede inventarisatie en de directe toetsing aan de bestuurlijke uitgangspunten, wordt in de eerste afweging direct het kaf van het koren gescheiden. Het proces maakt in één oogopslag inzichtelijk welke locaties de potentie hebben om aan de gemeentelijke ambities te voldoen, op welke specifieke vlakken zich eventuele knelpunten voordoen, en welke fysieke of organisatorische tegenmaatregelen noodzakelijk zijn om een locatie überhaupt kans van slagen te geven.

In deze vroege fase hoeft er nog niet direct een pasklare, definitief uitgewerkte oplossing voor elk geïdentificeerd knelpunt te zijn; de geconstateerde risico's en uitdagingen worden immers als expliciete aandachtspunten overgedragen aan de verdiepende analyses in fase 2 en 3. Daarnaast worden de locaties in dit stadium getoetst aan de vigerende wet- en regelgeving, zoals de Omgevingswet, en wordt actief onderzocht of er synergie mogelijk is met lopende gemeentelijke projecten om procedures aanzienlijk te versnellen. Tot slot fungeert deze stap als een cruciale risicotoets waarin wordt beoordeeld of bepaalde bezwaren op voorhand al onoverkomelijk zijn en of een locatie op de lange termijn beheersbaar blijft, waarna al deze bevindingen landen in een heldere ambtelijke tussenrapportage.

2.3 Fase 2 - Keuzes maken: wat is er mogelijk?

Waar fase 1 zich richt op de kwantiteit en de absolute volledigheid van de *longlist*, staat fase 2 in het teken van de kwalitatieve verdieping. De locaties die de eerste filtering met succes hebben doorstaan en op de *shortlist* zijn beland, worden in deze fase aan een rigoureus en diepgaand onderzoek onderworpen. Dit onderzoek overstijgt de puur fysieke kenmerken van een locatie en zoomt in op de directe impact ervan op de lokale samenleving.

Fase 2 resulteert in een integraal, gewogen en per locatie specifiek overzicht van kansen, risico's en randvoorwaarden. Op basis van deze diepgaande analyse vindt de definitieve selectie plaats: een locatie wordt gemarkeerd als 'potentieel geschikt' (al dan niet onder stringente voorwaarden) of wordt alsnog gemotiveerd afgewezen. Om tot deze gewogen eindconclusie te komen, staan twee complementaire elementen centraal: het wijk- of buurtprofiel en het instrument van sociaal beheer.

Wijk- of buurtprofiel (indien aan de orde)

Dit profiel brengt de functionele, geografische en sociale kenmerken van een wijk in kaart. Er wordt onderzocht hoe het zit met de bereikbaarheid en beschikbaarheid van voorzieningen (winkels, scholen, parken). Ook stedenbouwkundige aspecten (stratenplan, beschermd dorpsgezicht) en geografische barrières (zoals drukke doorgaande wegen) worden meegewogen. Daarnaast is de sociale structuur van belang: hoe is de bevolkingsopbouw, in hoeverre identificeren bewoners zich met hun wijk, en spelen er ongeschreven sociale regels? Ook eventuele 'belangencoalities' (buurtbewoners die gezamenlijk opkomen voor hun belangen) worden geanalyseerd. Dit profiel legt de specifieke krachten en kwetsbaarheden van een locatie bloot.

Sociaal beheer

Sociaal beheer wordt in deze fase uitdrukkelijk gepositioneerd als een toetsingsinstrument om vooraf de toekomstige beheersbaarheid van een locatie te beoordelen. Waar het wijk- of buurtprofiel de specifieke kwetsbaarheden en de draaglast van een omgeving blootlegt, dient de macro-toets op sociaal beheer om vast te stellen óf, en onder welke stringente voorwaarden, de leefbaarheid en balans in die buurt behouden kunnen worden. In Fase 2 wordt dus niet de operationele uitvoering ontworpen, maar wordt puur de principiële haalbaarheid getoetst: is het mogelijk om met gericht beheer de impact op de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te reduceren?

De feitelijke, fijnmazige uitwerking van dit instrument maakt dan ook geen deel uit van dit voorbereidende locatieonderzoek. Pas in een later stadium, wanneer de definitieve locatiekeuze is bekrachtigd en de exploitatiefase aanbreekt, worden de strategische kaders uit deze fase vertaald naar de praktijk. Op dat moment wordt concreet bepaald hoe de inzet van het sociaal beheer vorm krijgt, welke specifieke partners zoals woningcorporaties, maatschappelijk werk of buurtverenigingen de uitvoering op zich nemen, en of de operationele focus primair komt te liggen op de fysieke leefomgeving of juist op de sociale aspecten zoals veiligheid, gedragsbeïnvloeding en goed buurschap.

2.4 Fase 3 - Keuzes toetsen op gemeentelijke beleidsvisies en -kaders

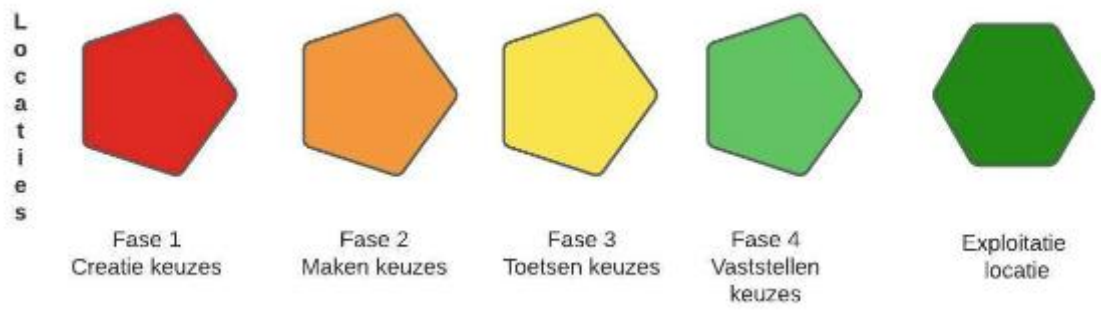
Waar de voorgaande fasen zich primair richten op de maatschappelijke, fysieke en sociale potentie van een locatie, functioneert Fase 3 als de harde realiteitstoets op het gebied van bestuurlijke, financiële en juridische haalbaarheid. Een locatie kan op papier en in de wijk perfect scoren, maar is onbruikbaar als deze botst met de bredere strategische koers of de financiële kaders van de gemeente Laarbeek. In deze fase worden de overgebleven locaties daarom strikt getoetst aan de specifieke gemeentelijke beleidsvisies en randvoorwaarden. Dit omvat (als het aan de orde is) een analyse van het lokale veiligheidsbeleid, de vigerende financiële kaders, de verplichtingen binnen regionale samenwerkingsverbanden (governance), de haalbaarheid van een eventuele aankoop of verwerving van vastgoed, en de onderhandelingsruimte met externe pand- of grondeigenaren.

Fase 2 en Fase 3 kennen een dynamische wisselwerking; ze kunnen volgordelijk, maar nadrukkelijk ook parallel aan elkaar verlopen. Deze procesmatige flexibiliteit is een bewuste strategische keuze. Als bijvoorbeeld in een vroeg stadium pijnlijk duidelijk wordt dat de verwerving of aankoop van een specifiek pand een kritiek en potentieel onhaalbaar struikelblok vormt, kan Fase 3 direct naar voren worden gehaald. Het heeft immers geen enkele zin om schaarse ambtelijke capaciteit te verspillen aan een intensief wijk- en buurtonderzoek voor een locatie die financieel of juridisch onhaalbaar blijkt. Door in zo'n situatie de harde realiteitstoets naar voren te halen, wordt direct voorkomen dat de gemeente aan de voorkant tijd investeert in een onbegaanbare weg. Het succesvol doorlopen en integreren van beide fasen vormt de uiteindelijke basis voor het definitieve advies dat wordt voorgelegd voor de bestuurlijke besluitvorming.

2.5 Schematische weergave

Het voorgestelde onderzoek omvat de fasen 1 tot en met 3. De eindrapportage adviseert welke locatie(s) geschikt is/zijn (of te maken zijn). Fase 4 behelst de uiteindelijke bestuurlijke besluitvorming door de gemeente, waarna gestart kan worden met het opstellen van een exploitatieplan (geen onderdeel van dit onderzoek.
In onderstaand overzicht wordt visueel gemaakt waar de genomen stappen toe leiden:

Afbeelding 2: schematische weergave

Hoofdstuk 3 Randvoorwaarden voor uitvoering: proces en organisatie

3.1 Werkwijze en governance van het onderzoek

Om de objectiviteit, snelheid en juridische houdbaarheid van dit onderzoek te garanderen, is een strakke procesorganisatie vereist. De uitvoering rust op twee onmisbare pijlers: een projectleider en een kerngroep (bestaande uit diverse disciplines van de ambtelijke organisaties).

1. Een projectleider met mandaat

Gezien de complexiteit en politieke sensitiviteit van dit onderzoek wordt een projectleider aangesteld met een specifiek bestuurlijk mandaat. Dit mandaat (uitvoering van het collegebesluit om op basis van een afwegingskader locatieonderzoek te doen) geeft de projectleider de bevoegdheid om dwars door alle gemeentelijke kolommen heen informatie op te eisen en processen te versnellen, zodat alle benodigde data binnen de gestelde, korte deadlines boven water komt.

Daarnaast fungeert de projectleider als de strikte bewaker van het proces en de methodiek. De projectleider zorgt ervoor dat de kerngroepleden uitsluitend toetsen op harde feiten en expertise, voorkomt dat persoonlijke meningen de objectiviteit vertroebelen, en bewaakt de grens dat de kerngroep niet op de stoel van het bestuur gaat zitten. Zonder deze strakke regie verzandt het onderzoek in interne bureaucratie en discussie.

2. Een kerngroep op basis van expertise

Gedurende het onderzoek komt er periodiek een kerngroep bijeen. Het aantal bijeenkomsten n is hooguit 2 of drie keer. Dit is gekoppeld aan het aantal te beoordelen locaties op de *longlist* en *shortlist.* De kerngroep bestaat in dit stadium uit een kleine afvaarding van onder meer ruimte, grondzaken en maatschappelijk vastgoed. Daarnaast worden – indien aan de orde - de collega's van veiligheid & openbare orde geconsulteerd. Voor het functioneren van deze kerngroep geldt een strikte vuistregel: van de leden wordt uitsluitend de inbreng van hun specifieke expertise verwacht, niet hun persoonlijke mening of politieke oordeel. Het afwegingskader is er namelijk juist voor ontworpen om de uiteindelijke weging objectief te berekenen. De rol van het kernteam is puur toetsend en analyserend aan de voorkant: kan een locatie juridisch, financieel of fysiek wel of niet slagen? Zij leveren de harde, feitelijke bouwstenen waarmee het afwegingskader vervolgens zijn werk kan doen.

3. Doorlooptijd en planning van het totale onderzoek

De totale doorlooptijd van het onderzoek is dynamisch en kan vooraf niet in een vast aantal weken worden gegoten. Het traject is inherent afhankelijk van een samenspel van drie kritieke factoren, te beginnen met de omvang van de longlist. Hoe groter het aantal fysiek beschikbare locaties dat in de eerste fase moet worden geanalyseerd, hoe intensiever en tijdrovender de initiële dataverzameling zal zijn. Daarnaast valt of staat de snelheid met de directe prioriteitstelling en agenda-beschikbaarheid van de specialisten in de kerngroep, aangezien expertise uit verschillende gemeentelijke domeinen gelijktijdig vereist is. Tot slot speelt de politiek-bestuurlijke urgentie een grote rol, aangezien een acute opvangbehoefte of veranderende landelijke wetgeving kan eisen dat het proces maximaal wordt versneld, wat direct invloed heeft op de inzet van de ambtelijke capaciteit.

Om die reden werkt de procesorganisatie met een schaalbare planning. Zodra het exacte aantal te onderzoeken locaties definitief in beeld is gebracht, kan de projectleider op dat specifieke moment wel een harde opleverdatum communiceren voor het eindrapport en het bijbehorende advies. Door deze gerichte sturing en de inzet van de gemandateerde projectleider worden administratieve doorlooptijden tot een

minimum beperkt, waardoor het onderzoek — ondanks de genoemde variabelen — te allen tijde met de hoogst mogelijke efficiëntie en deadlinespecificiteit wordt doorlopen. Het uitgangspunt is dat het onderzoek voor het zomerreces zal zijn afgerond

3.2 Argumenten voor deze werkwijze:

- Zuivere scheiding van rollen: Door meningen en oordelen te verbieden in de kerngroep, blijft het onderzoek puur feitelijk en objectief. Dit voorkomt dat locaties vroegtijdig afvallen op basis van 'onderbuikgevoelens' van ambtenaren.

- Snelheid en efficiëntie: Door met een gemandateerde projectleider te werken, wordt kostbare tijd gewonnen. Informatie wordt direct geleverd in plaats van via trage, interne overlegstructuren.

- Toetsing: Omdat specialisten uit alle domeinen tegelijkertijd naar dezelfde locatie kijken, worden blinde vlekken (bijvoorbeeld een stedenbouwkundig perfecte locatie die financieel of qua veiligheid onhaalbaar is) direct in Fase 1 gesignaleerd. Dit voorkomt ‘herstelwerkzaamheden’ achteraf.

Bijlage 1 Bestuurlijke uitgangspunten voor locatieonderzoek

1.Vooraf

De bestuurlijke uitgangspunten vormen het politieke en strategische fundament van het gehele locatieonderzoek in de gemeente Laarbeek. Voordat het afwegingskader technisch wordt toegepast, stelt het college van Burgemeester en wethouders deze kaders vast om ervoor te zorgen dat de uiteindelijke opvanglocaties aansluiten bij de lokale visie, de maatschappelijke draagkracht en de financiële en organisatorische realiteit van de gemeente. Deze uitgangspunten fungeren als de eerste, grove zeef in Fase 1 van het onderzoek en geven richting aan wat de gemeente wel en nadrukkelijk niet wenselijk acht bij de opvang van asielzoekers en ontheemden.

In de praktijk vertalen deze uitgangspunten zich naar concrete randvoorwaarden op het gebied van schaalgrootte, circulariteit en veiligheid. Zo kan het bestuur de voorkeur uitspreken voor een centrale opvang op één grotere locatie met een minimale capaciteit van een bepaald aantal plekken om efficiëntie te waarborgen, met de optie - als dit wenselijk is en niet anders kan - om pas bij gebleken onmogelijkheid uit te wijken naar kleinschaliger opties. Daarnaast waarborgt het vaststellen van een harde termijn dat de tijdelijke opvang geen enkele belemmering vormt voor de reguliere woningbouw of de geplande uitbreiding van bedrijventerreinen. Ook de fysieke en sociale veiligheid van zowel de eigen inwoners als de op te vangen doelgroep wordt hierin als harde, niet-onderhandelbare eis verankerd.

Op operationeel en strategisch vlak zorgen de uitgangspunten voor een scherpe risicobeheersing en regievoering. Geografisch wordt gezocht naar de juiste balans: locaties mogen bijvoorbeeld niet te dicht op bestaande woonwijken drukken, maar mogen tegelijkertijd niet geïsoleerd raken van noodzakelijke voorzieningen. Tot slot openen deze kaders de deur naar regionale samenwerking met buurgemeenten en verplichten zij het bestuur tot een transparante communicatie richting de samenleving.

2. Bestuurlijke uitgangspunten locatieonderzoek opvang asielzoekers

Om te komen tot een geschikte opvanglocatie voor asielzoekers worden de volgende bestuurlijke uitgangspunten gehanteerd:

1. De gemeente streeft naar opvang op één Tijdelijke Gemeentelijk Opvanglocatie met een capaciteit van minimaal 121 (huidige bekende opgave vanuit het Rijk) opvangplaatsen voor asielzoekers vanaf 1 juli 2027 tot en met 31 december 2028 (18 maanden)

2. De gemeente heeft zeggenschap over de locatie (in geval dat de gemeente geen eigenaar is van de locatie)

3. De locatie dient gedurende voor de maximale periode van 1 juli 2027 tot en met 31 december 2028 beschikbaar te zijn voor opvangdoeleinden.

4. De locatie beschikt over voldoende oppervlakte en fysieke mogelijkheden om de gewenste opvangcapaciteit en bijbehorende voorzieningen te realiseren, de minimale oppervlakte is (xx).

5. De locatie vormt geen tijdelijke of structurele belemmering voor de uitvoering van woningbouwprojecten, gebiedsontwikkelingen of de uitbreiding van bedrijventerreinen.

6. De veiligheid van zowel de inwoners van de gemeente als de bewoners van de opvanglocatie moet aantoonbaar kunnen worden geborgd.

7. De locatie dient zodanig geschikt te zijn dat – in overleg met het COA - de opvang, exploitatie, begeleiding en benodigde voorzieningen goed te organiseren zijn door de gemeente zelf of/en in samenwerking met een professionele partij.

8. De locatie beschikt over voldoende capaciteit op het gebied van nutsvoorzieningen of kan hierin binnen een aanvaardbare termijn voorzien.

3. Bestuurlijke uitgangspunten locatieonderzoek opvang ontheemden Oekraïne

Om te komen tot een geschikte opvanglocatie voor ontheemden uit Oekraïne worden de volgende bestuurlijke uitgangspunten gehanteerd:

1. De gemeente streeft naar opvang op één locatie met een capaciteit van minimaal 70 opvangplaatsen voor ontheemden uit Oekraïne vanaf 1 maart 2027 tot in ieder geval maart 208 zijn. Dit is de datum van de mogelijke afloop van de RBT -tijdelijke opvangregeling. Wellicht is dit langer, hierover is nog geen duidelijkheid vanuit het rijk).

2. De gemeente heeft zeggenschap over de locatie (in geval dat de gemeente geen eigenaar is van de locatie)

3. De locatie dient gedurende voor de maximale periode van 1maart 2027 tot in ieder geval maart 2028 beschikbaar te zijn voor opvangdoeleinden. De gemeente heeft zeggenschap over de locatie wanneer de locatie niet in eigendom van de gemeente is.

4. De locatie beschikt over voldoende oppervlakte en fysieke mogelijkheden om de gewenste opvangcapaciteit en ondersteunende voorzieningen voor gezinnen en alleenstaanden te realiseren.

5. De locatie vormt geen tijdelijke of structurele belemmering voor woningbouwontwikkelingen, gebiedsontwikkelingen of de uitbreiding van bedrijventerreinen.

6. De veiligheid van zowel de inwoners van de gemeente als de bewoners van de opvanglocatie moet aantoonbaar kunnen worden geborgd.

7. De locatie biedt voldoende mogelijkheden voor maatschappelijke participatie, onderwijs, zorg en andere voorzieningen die bijdragen aan een goed verblijf van de doelgroep.

8. De locatie beschikt over voldoende capaciteit op het gebied van nutsvoorzieningen of kan hierin binnen een aanvaardbare termijn voorzien.